

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

Gratia an præcedit fidem, an sint vna & eadem res. tit. 53

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

dignitatem, aut operū iustitiam: sic eligit, vocat, conseruat in fide, glorificat nos pater, & hæc omnia propter Christū. Sic ait Paulus Rom. 16. Gratia Domini nostri Iesu Christi sit cū omnibus vobis, Amen, id est, fauor, dilectio, misericordia, quam pater ad nos habet & gerit propter Christum filium suum, sit & maneat vobiscum semper, & conseruet ab omni errore. Nam si Deus pro nobis, quis contra nos? Rom. 8.

*GRATIA AN PRAE CEDIT
fidem, an sint una & eadem res.*

TITVLVS LIII.

RIMÒ, hoc sine dubio verum est, quod gratia Dei præcedit omnia, cùm fidem, tum dilectionē, timorem, castitatē, &c. Nā hæc sunt dona gratiæ, quæ cōferuntur illi, quē gratia Dei iam acceptauit propter Christum. August. lib. de prædestinatione sanctorum, cap. 2. Deus, inquit, dum nō vult iustificare, præuenit nos, cum omnibus tam exterioribus, quām interioribus operibus nostris, & cōdonat peccata ex mera gratia: Non quasi nos eū primò dislexerimus, i. Joan. 4. Ephe. 1. elegit nos in Christo. Nec gratia est fiducia realiter, sed fides ex gratia donatur. i. Tim. 1. misericordiā consecutus sum, ut fidelis essem: gratia ergo præcedit fidē: tribuere ergo fidei iustificationem, cū gratia iustificet, saluet, & cæt. est derogare gratiæ. Non sunt ergo idem, fides & gratia.

Præcedit ergo gratia omnia dona, fidē & dilectio. Et illa causa est, cur propter Christum hæc dominem, &c. Misericordia tua præueniet me. Postremò hæc gratia facit, ut obediam⁹ fidei, dilectioni, &c. Sicut idē propheta Psalm. 22. dicit, Misericordia tua subsequetur me. Hanc doctores vocat gratiam præuenientē alteram

M m 2 ram

ram subsequentem. De prima inquit Apost. 1. Corin.
15. Gratia Dei sum id quod sum. De altera, Gratia
Dei in me vacua non fuit, & utramque comprehen-
dit Christus Iohann. 15. Sine me nihil potestis facere. Et
1. Cor. 12. gratia ipsa fons, dona riuiuli, est sol, omnia in omni-
bus operans.

Secundò, Hæc eadem misericordia Dei, aut gra-
tia, dat gratiam pro gratia propter Christum, gra-
tiam vitæ æternæ. Romanor. 6. Gratia & donum vitæ
æterna, pro gratiæ donis, id est, fidem, spem, dilectionem,
cum quibus negociari debemus, sic dicit Euange-
lista Ioā. 1. De plenitudine eius accepimus omnes
Gratiæ pro gratia. Et sic pro bona vita, quæ dare
ex gratia, etiam datur æterna vita: ex quibus patet
quod nō possumus gloriari de donis & operibus no-
stris. Quid enim habes, quod non acceperisti, 1. Cor.
Sed si acceperis, ad quid gloriaris?

Tertiò, ex quo omnia dona quæ habemus, & que-
rum adiutorio laboramus & facimus bona, sunt de-
na gratiæ Dei: Nos q; nō sumus sufficiētes aliquando
gitare ex nobis, &c. 2. Cor. 3. Sequitur q; qui blasphemant
piam opera, ipsam Dei gratiæ datriam donum
blasphemat, atq; spiritum sanctum, cuius fructus satis
oia bona & virtutes, Gal. 5. Nō ergo abijcere, Gal.
neq; inuanū recipere debemus illam, 2. Cor. 6. De
per Euangeliū offert tibi gratiam & dona gratiæ.
vide, quomodo apprehenderis, & utaris illis, &c.

Quartò, inquis: Non gratiæ vel donis illis con-
dico, sed quoniam homo peccator est, ideo dico non
esse sua opera? &c. Resp. Nunquid lutum folidat
le? An malitia hominis maculat dona & virtutes
Dei? Malitia obstinata facit, ne sint efficacia, fides,
sacramenta, sed non in pœnitentibus. In his fi-
& ceteræ virtutes purgant corda. Actor. 15. fidei
rificans corda & cetera. Cuique ergo dicitur, vt vide
ne gratiam DEI contemnat. Præcedit ergo gra-

fidem. Nec vna res sunt fides & gratia, licet vnum sit id est, fides ab alio, id est, gratia. Gratia non est fides infusa. Nam illam distinguit Apostolus à charitate, id est, gratia, gratum faciente, 1. Cor. 13. Maior horum charitas. Neque fides acquisita, quia illa est actus hominis, & consensus. Gratia autem merum donum Dei, à Deo solo creatum in anima hominis, Rom. 10. Non omnes obediunt Euangelio, &c.

*AN GRATIA ET DONVM
in gratia sint idem.*

TITVLVS LIV.

PRIMÒ, Gratia est immeritus fauor, immērita misericordia D E I erga nos propter Christum. Hic fauor & misericordia Dei, pr̄cedit omnia dona, quę in gratia donantur, omnem iustitiam, omne meritum hominis. Nam ante constitutionem mundi, Ephes. 1. elegit nos in Christo & fecit, & dilexit, & hoc ad laudem & gloriam gratiæ suæ. Non igitur ex operibus est gratia: alioqui gratia iam non est gratia, Roman. 11. Ideò est immeritus fauor & misericordia Dei, gratia, qua ab æterno in mente diuina propter Christum dilecti sumus, antequām nati fuimus, sicut dicitur Gen. 25. Iacob dilexi, Esau autem odio habui. Nondū erant paruuli nati, Roman. 9.

Secundo, Hęc gratia, id est, immerita misericordia propter Christum, est causa, fons, origo, magistra iustificationis, vocationis ad fidem, magnificationis quę nos in pr̄senti per opera magnificat & glorificat in celis, Roman. 8. Si enim Iacob elegitur, antequām natus, Genes. 25. & nos ante mundi constitutionem electi sumus in Christo, Eph. 1. Ergo sola gratia Dei iustificat & saluat, & solus Deus propter se metipsum iustificat, & causam à scipso accipit, quod M m 3 propter